

Súd: Správny súd v Košiciach
Spisová značka: KE-7S/88/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7019200849
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Raganová
ECLI: ECLI:SK:SpSKE:2024:7019200849.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Raganovej a členov senátu JUDr. Tomáša Kuruca a JUDr. Pavla Doriča, PhD. v právnej veci žalobcu: JUDr. Vladimír Stanko, Výstavby 6, 040 11 Košice, proti žalovanému: Okresný úrad Košice, odbor opravných prostriedkov, Komenského 52, Košice, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-KE-OOP-2019/053445-Kos zo dňa 18.10.2019, v spojení s rozhodnutím Okresného úradu Košice, pozemkového a lesného odboru č. OU-KE-PLO-2019/045820-7-DN zo dňa 02.10.2019, takto

rozhodol:

I. Z a m i e t a návrh žalobcu na prerušenie konania.

II. Z r u š u j e rozhodnutie žalovaného Okresného úradu Košice, odbor opravných prostriedkov, č. OU-KE-OOP-2019/053445-Kos zo dňa 18.10.2019, v spojení s rozhodnutím Okresného úradu Košice, pozemkového a lesného odboru č. OU-KE-PLO-2019/045820-7-DN zo dňa 02.10.2019 a vec v r a c i a Okresnému úradu Košice, pozemkovému a lesnému odboru na ďalšie konanie.

III. Žalobcovi p r i z n á v a proti žalovanému právo na úplnú náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Včas podanou správnu žalobou doručenou správne mu súdu dňa 08.11.2019, žalobca žiadal zrušiť rozhodnutie žalovaného č. OU-KE-OOP-2019/053445-Kos zo dňa 18.10.2019, v spojení s rozhodnutím Okresného úradu Košice, pozemkového a lesného odboru č. OU-KE-PLO-2019/045820-7-DN zo dňa 02.10.2019 ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa a potvrdil jeho rozhodnutie.

Administratívne konanie

2. Okresný úrad Košice, pozemkový a lesný odbor (ďalej len „OÚ Košice, PLO“ alebo „správny orgán prvého stupňa“) rozhodnutím sp. zn. OU-KE-PLO-2019/045820-7-DN zo dňa 02.10.2019 podľa § 18 ods. 2 zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobodnom prístupe k informáciám) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o slobodnom prístupe k informáciám“) nevyhovel žiadosti JUDr. Vladimíra Stanka, trvale bytom A. X, B. evidovanej dňa 26.08.2019 pod sp. č. OU-KE-PLO-2019/045820 o sprístupnenie informácií: „Podľa zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení (ďalej v texte iba zákona) Vás žiadam ako povinnú osobu (§2 ods. 2 zákona) o sprístupnenie informácie a to žiadam zaslať všetky stavebné povolenia (po anonymizácii osobných údajov) vydané stavebníkom na stavbu chatiek v záhradkárskej lokalite Terasa a to od roku 1976.“ a tieto informácie žiadateľovi nesprístupnil podľa § 3 ods. 1 zákona o slobode informácií, pretože ich nemá k dispozícii a ani takúto povinnosť podľa žiadneho právneho predpisu nemá.

3. Odvolanie proti napadnutému rozhodnutiu bolo žalobcom podané elektronickým podaním v zákonnej 15- dňovej lehote. OÚ Košice, PLO predložil podané odvolanie spolu so spisovým materiálom Okresnému úradu Košice, odboru opravných prostriedkov, pozemkovému referátu ako príslušnému odvolaciemu orgánu dňa 07.10.2019. V predmetnom odvolaní zo dňa 04.10.2019 sa uvádza, že žalobca považuje napadnuté rozhodnutie za nezákonné s odvolaním sa na čl. 26 ods. 1, čl. 26 ods. 2, čl. 26 ods. 3, čl. 26 ods. 4, čl. 26 ods. 5, čl. 13 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky a § 2, § 3 ods. 1, § 5 ods. 1 a § 12 zákona o slobodnom prístupe k informáciám. Žalobca poukazuje na Nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 10/99, ktorým sa rieši ústavné právo na informácie a jeho rozsah, ako aj na princíp „čo nie je tajné, je verejné“, na ktorom je založený zákon o slobodnom prístupe k informáciám a ktorý je vyjadrený v § 3 ods.1 a v § 12 zákona o slobodnom prístupe k informáciám. Zároveň žalobca odkazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1S 167/2009 zo dňa 17.03.2011, podľa ktorého povinná osoba musí sprístupniť požadované informácie po vylúčení tých informácií, pri ktorých to ustanovuje zákon. Podľa žalobcu v danej veci správny orgán je povinný sprístupniť požadované informácie, s ktorými pracuje alebo by mal pracovať, pretože pred uvedeným správnym orgánom sa vedie konanie, kde žalobca je účastník konania o obnovu konania vedeného na tomto úrade pod č. OU-KE-PLO-2019/000623-119 a uvedené listiny svedčia o tom, že záhradkári v lokalite Terasa pri vydávaní stavebných povolení osvedčili „iné právo k pozemku“, teda práva uvedené v § 139 ods. 1 stavebného zákona a teda si ich mal obstaráť správny orgán už v pôvodnom konaní. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalobca má zato, že došlo k porušeniu čl. 26 ods. 1, ods. 2, ods. 4, čl. 13 ods. 4 Ústavy SR a § 2, § 3 ods. 1, § 5 ods. 1 zákona o slobode informácií. Žalobca sa ďalej v odvolaní vyjadruje k ustanoveniu § 3 ods. 1 zákona o slobodnom prístupe k informáciám, pričom uvádza, že ide napríklad o informácie, ktoré povinná osoba pri svojej činnosti používa, využíva alebo s ktorými narába, nejde iba o tie informácie, ktoré povinná osoba sama vytvorila, ale aj o tie, ktoré boli povinnej osobe postúpené inými subjektmi – fyzickými alebo právnickými osobami alebo orgánmi verejnej moci. Žalobca tiež poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 19 S 31/02 zo dňa 16.05.2002, v ktorom je okrem iného uvedené, že základným predpokladom úspešnosti žiadosti oprávnenej osoby o sprístupnenie informácie je, že povinná osoba má požadované informácie k dispozícii (§3 ods. 1 zákona) a povinná osoba disponuje požadovanými informáciami aj vtedy, ak s nimi pri svojej činnosti pracuje, resp. ak sú predmetom jej činnosti. V závere odvolania žalobca navrhuje, aby odvolací orgán napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil OÚ Košice, PLO na nové prejednanie a rozhodnutie.

4. Žalovaný rozhodnutím číslo č. OUKE-OOP-2019/053445-Kos zo dňa 18.10.2019 (druhostupňové rozhodnutie) rozhodol tak, že odvolanie žalobcu zamietol a rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa potvrdil. Žalovaný poukazuje na to, že námietky žalobcu uvedené v odvolaní zo dňa 04.10.2019 sú totožné s námietkami vznesenými v odvolaní proti rozhodnutiu sp. zn. OU-KEPLO-2019/045820-2-DN zo dňa 26.08.2019 a odvolací orgán sa k nim už vyjadril a zaujal právny názor v rozhodnutí č. OU-KE-OOP-2019/046928-Kos zo dňa 11.09.2019. Žalobca poukázal na to, že podľa § 3 ods. 1 zákona o slobodnom prístupe k informáciám každý má právo na prístup k informáciám, ktoré majú povinné osoby k dispozícii. Vychádzajúc z uvedeného ustanovenia zákona povinná osoba musí poskytovať informácie, ktoré má k dispozícii. Povinná osoba musí sprístupňovať nielen informácie, ktoré má fakticky k dispozícii, ale aj tie informácie, ktoré podľa právnych predpisov musí mať k dispozícii. Iba v prípade, že povinná osoba v rozpore s právnymi predpismi informácie k dispozícii nemá, mala by ich spracovať, resp. doplniť a sprístupniť žiadateľovi o informácie. Zákon neukladá povinnej osobe povinnosť na základe žiadosti o informácie vytvárať informácie, ktoré v momente podania tejto žiadosti neexistujú. Sprístupnenie takýchto informácií môže povinná osoba odmietnuť z dôvodu, že ich nemá k dispozícii. Žalobca uviedol, že správny orgán (OÚ Košice, PLO) je povinný sprístupniť požadované informácie, s ktorými pracuje alebo by mal pracovať, pretože pred uvedeným správnym orgánom sa vedie konanie, kde navrhovateľom je účastník konania o obnovu konania vedeného na tomto úrade pod č. OU-KE-PLO-2019/000623-119 a uvedené listiny svedčia o tom, že záhradkári v lokalite Terasa pri vydávaní stavebných povolení osvedčili „iné právo k pozemku“, teda práva uvedené v § 139 ods. 1 stavebného zákona a teda si ich mal obstaráť správny orgán už v pôvodnom konaní. K uvedenej námietke žalovaný uviedol, že podľa zákona o správnom konaní správny orgán musí v správnom konaní vykonať potrebné dôkazy a rozhodovať na základe spoľahlivo zisteného stavu veci. Správny orgán určuje nielen rozsah dokazovania, ale aj spôsob vykonania jednotlivých dôkazov. Vykonávanie a hodnotenie dôkazu patrí výlučne správnomu orgánu (OÚ Košice, PLO). Žalovaný v tomto konaní nie je oprávnený vyjadrovať sa k zabezpečovaniu dôkazov a k zisťovaniu stavu veci v konaní, v ktorom koná OÚ Košice, PLO podľa osobitných predpisov. OÚ Košice, PLO požadované informácie (stavebné povolenia) nemá k dispozícii a žiadny právny predpis nestanovuje OÚ Košice, PLO mať k dispozícii stavebné povolenia vydané od

roku 1976 na chaty v záhradkárskej lokalite. OÚ Košice, PLO nemá a ani jeho právni predchodcovia nemali kompetencie na úseku územného plánovania a stavebného poriadku. Ak na OÚ Košice, PLO prebieha (prebehlo) konanie, ktorého predmetom sú pozemky nachádzajúce sa v záhradkovej osade, to aké dôkazy sa v konaní vykonajú, určuje OÚ Košice, PLO.

Správna žaloba, vyjadrenie žalovaného a replika

5. Žalobca včas podanou správnou žalobou žiadal zrušiť napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa. Žalobné námietky obsiahnuté v žalobe poukazujú na to, že napadnuté rozhodnutie:

- vydal orgán, ktorý na to nebol zo zákona oprávnený
- vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci;
- zistenie skutkového stavu orgánom verejnej správy bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci;
- došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia vo veci samej,

a navrhuje ho zrušiť podľa ustanovenia § 191 odsek 1 písmeno b), c), e), g) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej aj SSP).

6. Žalobca v žalobe tvrdil, že jeho požiadavka vychádza z ústavného práva zaručeného v článku 26 Ústavy SR. Právo na slobodu prejavu je podľa žalobcu zaručené nielen Ústavou, ale aj Listinou základných práv a slobôd a Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Svoje názory opieral o ustanovenia Ústavy Slovenskej republiky upravené a regulované aj článkom 13 ods. 4 Ústavy, podľa ktorého pri obmedzovaní základných práv a slobôd sa musí dbať na ich podstatu a zmysel. Tvrdil, že zákon o slobode informácií je založený na základnom princípe „čo nie je tajné, je verejné“, inak povedané, požadované informácie musia byť sprístupnené, okrem tých, ktoré zákon zo sprístupnenia vylučuje. Poukázal na rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu Slovenskej republiky a pripomenul, že ústavný súd vo svojich rozhodnutiach potvrdil, že z článku 26 ústavy vyplýva každému právo na prístup k informáciám v držbe štátnych orgánov a orgánov verejnej moci. Žalobca mal za to, že požadované informácie sú informáciami, ktoré štátny orgán ani iné orgány verejnej moci nemusia predložiť oprávneným osobám, ale musia sťpieť prístup k nim, ak oprávnené osoby uplatnia svoje právo na informácie. Z uvedeného dôvodu preto došlo k porušeniu ustanovenia § 3 ods. 1 zákona o slobodnom prístupe k informáciám.

7. V súvislosti s povinnosťou povinnej osoby poskytnúť informácie s ktorými pracuje, žalobca poukázal na znenie § 3 ods. 1 zákona o slobodnom prístupe k informáciám, ako aj na závery Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn. 19S/31/2002 zo dňa 16.05.2002.

8. Žalobca zároveň namietal, že žalovaný ako aj správny orgán prvého stupňa nedostatočným spôsobom zistili skutkový stav veci, keďže nesprávne vyhodnotili žiadosť žalobcu o sprístupnenie požadovaných informácií.

9. V kontexte predmetných záverov žalobca tvrdil, že správny orgán v danej veci je povinný sprístupniť požadované informácie s ktorými pracuje, alebo by mal pracovať, nakoľko pred prvostupňovým správnym orgánom sa vedie konanie, kde navrhovateľ je žalobca a ide o obnovu konania vedeného na tomto úrade pod č. OU-KE-PLO-2019/000623-119, pričom požadované listiny svedčia o tom, že záhradkári v lokalite Terasa pri vydávaní stavebných povolení osvedčili „iné právo k pozemku“ teda práva uvedené v § 139 ods. 1 Stavebného zákona, a teda si ich mal obstarat' správny orgán už v pôvodnom konaní. Žalobca má za to, že došlo k porušeniu čl. 26 od. 1,2,4 a čl. 13 ods. 4 Ústavy SR a ust. § 2, § 3 ods. 1, §5 ods. 1 Zákona o slobodnom prístupe k informáciám. Žalobca tvrdí, že správny orgán v danom prípade rozhoduje o vydávaní zastavaných pozemkov, teda bolo jeho povinnosťou zisťovať, či sú pozemky legálne zastavané, a požadované informácie sú predmetom jeho činnosti nakoľko rozhoduje o reštitúciách a teda je jeho povinnosťou zisťovať, či pozemky ktoré vydáva boli legálne zastavané. V danom prípade s požadovanými informáciami správny orgán pracuje, resp. je povinný pracovať, nakoľko rozhodol o vydávaní zastavaných pozemkov, a preto bol povinný tieto informácie sprístupniť. Žalobca považuje predmetné rozhodnutie za arbitrárne, nakoľko zasiahlo do jeho práva na informácie upravené v čl. 26 ods. 1 Ústavy SR.

10. Žalobca namietal tiež nedostatok právomoci žalovaného, ktorý rozhodol o jeho odvolaní, poukazujúc na § 4 ods. 1, § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 180/2013 o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 19 ods. 2 zákona o slobodnom prístupe k informáciám a na § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní. Podľa zákona o organizácii miestnej štátnej správy vykonáva štátnu správu odbor okresného úradu, pričom štátnu správu, ktorú vykonávajú okresné úrady, riadia a kontrolujú v rozsahu ustanovenom osobitnými zákonmi ústredné orgány štátnej správy, do ktorých pôsobnosti patria príslušné úseky štátnej správy. Mal za to, že okresný úrad, odbor opravných prostriedkov, je síce druhostupňovým správnym orgánom vo veci vykonávania činnosti správneho orgánu prvého stupňa, ale nie je nadriadeným orgánom povinnej osoby. Žalobca tvrdil, že nadriadeným orgánom pozemkového a lesného odboru v okresnom úrade v sídle kraja, nemôže byť odbor opravných prostriedkov, nakoľko je súčasťou toho istého okresného úradu. Preto žalobca konštatoval, že rozhodovaním žalovaného o jeho odvolaní došlo k porušeniu článku 1 ods. 1, článku 2 ods. 2 Ústavy SR v spojení s § 19 ods. zákona o slobode informácii, ust. § 58 ods. 1 zákona o správnom konaní v znení neskorších predpisov a § 4 ods. 2 písm. b) zákona o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

11. K správnej žalobe sa vyjadril žalovaný dňa 03.01.2020 a žiadal túto ako nedôvodnú zamietnuť. Žalovaný správny orgán konštatoval, že Okresný úrad Košice, odbor opravných prostriedkov (ďalej len „žalovaný“) ako príslušný odvolací orgán rozhodnutím č. OU-KE-OOP-2019/053445-Kos zo dňa 18.10.2019 v odvolacom konaní zamietol odvolanie JUDr. Vladimíra Stanka, trvale bytom A. X, B. a potvrdil rozhodnutie Okresného úradu Košice, pozemkového a lesného odboru (ďalej len „OÚ Košice, PLO“) sp. zn. OU-KE-PLO/2019/045820-7-DN zo dňa 02.10.2019, ktorým podľa § 18 ods. 2 zákona o slobodnom prístupe k informáciám nevyhovelo žiadosti JUDr. Vladimíra Stanka, trvale bytom A. X, B. evidovanej dňa 26.08.2019 pod sp. č. OU-KE-PLO/2019/045820 0 sprístupnenie informácií: „Podľa zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení (ďalej v texte iba zákona) Vás žiadam ako povinnú osobu (§2 ods. 2 zákona) o sprístupnenie informácie a to žiadam zasláť všetky stavebné povolenia (po anonymizácii osobných údajov) vydané stavebníkom na stavbu chatiek v záhradkárskej lokalite Terasa a to od roku 1976, a tieto informácie žiadateľovi nesprístupnil podľa § 3 ods. 1 zákona o slobode informácií, pretože ich nemá k dispozícii a ani takúto povinnosť podľa žiadneho právneho predpisu nemá. Námietka, ktorá nebola uvedená v podanom odvolaní, je námietka týkajúca sa nepríslušnosti žalovaného na konanie o odvolaní proti rozhodnutiu OÚ Košice, PLO o nesprístupnení informácií vydanom podľa zákona o slobode informácií. K uvedenej námietke žalovaný uvádza nasledovné skutočnosti. Okresný úrad Košice je okresným úradom v sídle kraja, no zároveň má aj postavenie okresného úradu. Niektoré odbory okresného úradu v sídle kraja majú len kompetencie prvostupňového správneho orgánu v rámci príslušného okresu, takýmto odborom je aj pozemkový a lesný odbor Okresného úradu Košice, ktorý nemá kompetencie v kraj i, ale len v okresoch mesta Košice. Skutočnosť, že pozemkový a lesný odbor má postavenie okresného úradu upravuje aj § 5 ods. 4 zákona č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách v znení neskorších predpisov. Žalovaný je teda v súlade s § 19 ods. 2 zákona o slobode informácií v nadväznosti na § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 180/2013 Z. z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a v nadväznosti na § 58 ods. 1 č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o správnom konaní“) príslušným odvolacím orgánom na konanie o odvolaní podanom proti rozhodnutiu OÚ Košice, PLO. Žalovaný ako príslušný odvolací orgán preskúmal napadnuté rozhodnutie OÚ Košice, PLO sp. zn. OU-KE-PLO/2019/045820-7-DN zo dňa 02.10.2019 v celom rozsahu a v odôvodnení rozhodnutia č. OU-KE-OOP-2019/053445-Kos zo dňa 18.10.2019 sa náležite vysporiadal so všetkými námietkami a vyjadreniami odvolateľa, zároveň uviedol, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov a ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval. Žalovaný skorším rozhodnutím č. OU-KE-OOP-2019/046928-Kos zo dňa 11.09.2019, právoplatným dňa 12.09.2019, zrušil predchádzajúce rozhodnutie OÚ Košice, PLO sp. zn. OU-KE-PLO-2019/045820-2-DN zo dňa 26.08.2019 o nesprístupnení informácií a vec vrátil OÚ Košice, PLO na nové prejednanie a rozhodnutie. Dôvodom zrušenia rozhodnutia a vrátenia veci na nové prejednanie a rozhodnutie bola nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre jeho nezrozumiteľnosť, pretože OÚ Košice, PLO vo výroku rozhodnutia sp. zn. OU-KE-PLO-2019/045820-2-DN zo dňa 26.08.2019 neuviedol ustanovenie právneho predpisu, podľa ktorého rozhodol o nesprístupnení informácií. Následne OÚ Košice, PLO vydal nové rozhodnutie sp. zn. OU-KE-PLO/2019/045820-7-DN zo dňa 02.10.2019, v ktorom sa riadil právnym názorom odvolacieho orgánu (žalovaného), vytknuté nedostatky odstránil a

tak ho žalovaný v novom odvolacom konaní potvrdil. Vykonávanie a hodnotenie dôkazu patrí výlučne správne orgánu. OÚ Košice, PLO pre účely reštitučného konania a to aj vzhľadom na právny názor Krajského súdu v Košiciach, ktorým bol v konaní viazaný (rozsudok sp. zn. 6Sp/45/2015-75 zo dňa 24.02.2016), stavebné povolenia na chatky v záhradkovej osade nezabezpečil a taký dôkaz nevykonal. Žalovaný zotrúva na svojich vyjadreniach a právnom názore zaujatom v odôvodnení rozhodnutia a je toho názoru, že rozhodnutie č. OU-KE-OOP-2019/053445-Kos zo dňa 18.10.2019 bolo vydané v súlade so zákonom o slobodnom prístupe k informáciám a zákonom o správnom konaní, a navrhuje aby správny súd žalobu ako nedôvodnú rozsudkom zamietol.

12. K doručenému vyjadreniu žalovaného k správnej žalobe, zaujal žalobca v replike svoje stanovisko v podaní zo dňa 13.01.2020. Zopakoval nesúhlas s tvrdeniami žalovaného, ktoré vzal za základ potvrdenia rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa. Žalobca vo vyjadrení konštatoval, že žalovaný vec nesprávne právne posúdil s odkazom na ustanovenia zákona o slobodnom prístupe k informáciám. Poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. I. ÚS 236/2006 zo dňa 06.06.2007 a na rozhodnutie NS SR č. 4Sžo/55/2015 zo dňa 02.02.2015, pričom zastával názor, že princíp prístupu k informácii znamená možnosť pozrieť sa na údaje, ktoré na úrade „ležia“ a s ktorými úrad pracuje. Žalobca zároveň žiadal, aby súd konanie prerušil a predložil ESD podľa čl. 267 ZFEÚ s prejudiciálnou otázkou v znení: „je vnútroštátna právna úprava uvedená v ustanovení § 3 ods. 1 zákona č. 211 zo 17. mája 2000 o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých v znení neskorších predpisov, v súlade s článkami 3 a čl.2 ods.4 a bodov 9 a 16 odôvodnenia Smernice 2003/98/ES Európskeho parlamentu a Rady zo 17. novembra 2003 o opakovanom použití informácií verejného sektora v spojení s čl.11 a čl.52 Charty základných práv Európskej únie.“

13. Žalovaný sa duplikou k replike žalobcu, ktorá mu bola doručená 14.01.2020 nevyjadril.

Relevantná právna úprava

14. Podľa čl. 26 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené. Podľa čl. 26 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky každý má právo vyjadrovať svoje názory slovom, písmom, tlačou, obrazom alebo iným spôsobom, ako aj slobodne vyhľadávať, prijímať a rozširovať idey a informácie bez ohľadu na hranice štátu. Vydávanie tlače nepodlieha povolovaciemu konaniu. Podnikanie v odbore rozhlasu a televízie sa môže viazať na povolenie štátu. Podmienky ustanoví zákon.

15. Podľa čl. 26 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky cenzúra sa zakazuje.

16. Podľa čl. 26 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky slobodu prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti. Podľa čl. 26 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky orgány verejnej moci majú povinnosť primeraným spôsobom poskytovať informácie o svojej činnosti v štátnom jazyku. Podmienky a spôsob vykonania ustanoví zákon.

17. Podľa čl. 13 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky pri obmedzovaní základných práv a slobôd sa musí dbať na ich podstatu a zmysel. Takéto obmedzenia sa môžu použiť len na ustanovený cieľ. Podľa § 2 ods. 1 zákona o slobodnom prístupe k informáciám osobami povinnými podľa tohto zákona sprístupňovať informácie (ďalej len „povinné osoby“) sú štátne orgány, obce, vyššie územné celky ako aj tie právnické osoby a fyzické osoby, ktorým zákon zveruje právomoc rozhodovať o právach a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb v oblasti verejnej správy, a to iba v rozsahu tejto ich rozhodovacej činnosti.

18. Podľa § 2 ods. 2 zákona o slobodnom prístupe k informáciám povinnými osobami sú ďalej právnické osoby zriadené zákonom a právnické osoby zriadené štátnym orgánom, vyšším územným celkom alebo obcou podľa osobitného zákona.

19. Podľa § 2 ods. 3 zákona o slobodnom prístupe k informáciám povinnými osobami sú ďalej aj právnické osoby založené povinnými osobami podľa odseku 1 a 2.

20. Podľa § 2 ods. 4 zákona o slobodnom prístupe k informáciám osobitný zákon môže ustanoviť povinnosť sprístupňovať informácie aj inej právnickej osobe alebo fyzickej osobe.

21. Podľa § 3 ods. 1 zákona o slobodnom prístupe k informáciám každý má právo na prístup k informáciám, ktoré majú povinné osoby k dispozícii.

22. Podľa § 5 ods. 1 zákona o o slobodnom prístupe k informáciám každá povinná osoba podľa § 2 ods. 1 a 2 je povinná zverejniť tieto informácie: a) spôsob zriadenia povinnej osoby, jej právomoci a kompetencie a popis organizačnej štruktúry, b) miesto, čas a spôsob, akým možno získavať informácie; informácie o tom, kde možno podať žiadosť, návrh, podnet, sťažnosť alebo iné podanie, c) miesto, lehota a spôsob podania opravného prostriedku a možnosti súdneho preskúmania rozhodnutia povinnej osoby vrátane výslovného uvedenia požiadaviek, ktoré musia byť splnené, d) postup, ktorý musí povinná osoba dodržiavať pri vybavovaní všetkých žiadostí, návrhov a iných podaní, vrátane príslušných lehôt, ktoré je nutné dodržať, e) prehľad predpisov, pokynov, inštrukcií, výkladových stanovísk, podľa ktorých povinná osoba koná a rozhoduje alebo ktoré upravujú práva a povinnosti fyzických osôb a právnických osôb vo vzťahu k povinnej osobe, f) sadzobník správnych poplatkov, ktoré povinná osoba vyberá za správne úkony, a sadzobník úhrad za sprístupňovanie informácií.

23. Podľa § 12 zákona o o slobodnom prístupe k informáciám všetky obmedzenia práva na informácie vykonáva povinná osoba tak, že sprístupní požadované informácie vrátane sprievodných informácií po vylúčení tých informácií, pri ktorých to ustanovuje zákon. Oprávnenie odmietnuť sprístupnenie informácie trvá iba dovtedy, kým trvá dôvod nesprístupnenia.

24. Podľa § 15 zákona o o slobodnom prístupe k informáciám (1) Ak povinná osoba, ku ktorej žiadosť smeruje, nemá požadované informácie k dispozícii a ak má vedomosť o tom, kde možno požadovanú informáciu získať, postúpi žiadosť do piatich dní odo dňa doručenia žiadosti povinnej osobe, ktorá má požadované informácie k dispozícii, inak žiadosť odmietne rozhodnutím (§ 18).
(2) Postúpenie žiadosti povinná osoba bezodkladne oznámi žiadateľovi.
(3) Lehota na vybavenie žiadosti začína plynúť znovu dňom, keď povinná osoba dostala postúpenú.

25. Podľa § 16 ods. 1 zákona o o slobodnom prístupe k informáciám, informácie sa sprístupňujú najmä ústne, nahliadnutím do spisu vrátane možnosti vyhotoviť si odpis alebo výpis, odkopírovaním informácií na technický nosič dát, sprístupnením kópií predlôh s požadovanými informáciami, telefonicky, faxom, poštou, elektronickou poštou. Ak informáciu nemožno sprístupniť spôsobom určeným žiadateľom, dohodne povinná osoba so žiadateľom iný spôsob sprístupnenia informácie.

26. Podľa § 18 ods. 2 zákona o o slobodnom prístupe k informáciám, ak povinná osoba žiadosti nevyhoví hoci len sčasti, vydá o tom v zákonom stanovenej lehote písomné rozhodnutie. Rozhodnutie nevydá v prípade, ak žiadosť bola odložená (§ 14 ods. 3).

27. Podľa § 19 ods. 1 zákona o slobodnom prístupe k informáciám proti rozhodnutiu povinnej osoby o odmietnutí požadovanej informácie možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia alebo márneho uplynutia lehoty na rozhodnutie o žiadosti podľa § 17. Odvolanie sa podáva povinnej osobe, ktorá rozhodnutie vydala alebo mala vydať.

28. Podľa § 19 ods. 2 zákona o o slobodnom prístupe k informáciám o odvolaní proti rozhodnutiu povinnej osoby rozhoduje nadriadený povinnej osoby, ktorá vo veci rozhodla alebo mala rozhodnúť.

29. Ak ide o rozhodnutie obecného úradu, o odvolaní rozhoduje starosta obce (primátor). Proti rozhodnutiu ústredného orgánu štátnej správy možno podať rozklad, o ktorom rozhoduje vedúci ústredného orgánu štátnej správy.

30. Podľa § 22 ods. 1 zákona o slobodnom prístupe k informáciám, ak nie je v tomto zákone ustanovené inak, použijú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní (zákon o správnom konaní). Podľa § 22 ods. 2 zákona o slobodnom prístupe k informáciám sprístupňovanie informácií zo štátnych archívov upravuje osobitný predpis.

31. Podľa § 34 ods. 4 zákona o správnom konaní vykonávanie dôkazov patrí správnomu orgánu.

32. Podľa § 34 ods. 5 zákona o správnom konaní správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

33. Podľa § 46 zákona o správnom konaní rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

34. Podľa § 47 ods. 1 zákona o správnom konaní rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu.

35. Podľa § 47 ods. 2 zákona o správnom konaní výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný zákon.

36. Podľa § 59 ods. 1 zákona o správnom konaní odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni.

37. Podľa § 59 ods. 3 zákona o správnom konaní odvolací orgán rozhodnutie zruší a vec vráti správne orgánu, ktorý ho vydal, na nové prejednanie a rozhodnutie, pokiaľ je to vhodnejšie najmä z dôvodov rýchlosti alebo hospodárnosti; správny orgán je právnym názorom odvolacieho orgánu viazaný.

38. Podľa § 132 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v platnom znení (stavebný zákon), „Stavebné povolenia spolu so všetkými písomnosťami týkajúcimi sa stavebného povolenia, kolaudačné rozhodnutia a iné opatrenia týkajúce sa stavieb eviduje a ich ukladanie zabezpečuje príslušný stavebný úrad a miestne príslušná obec.

39. Podľa § 133 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v platnom znení (stavebný zákon), „Orgány územného plánovania a stavebné úrady, ktoré evidujú, ukladajú územnoplánovaciú dokumentáciu a dokumentáciu stavieb, sú povinné umožniť právnickým osobám a fyzickým osobám, ktoré preukážu odôvodnenosť svojej požiadavky nazerať do tejto dokumentácie a robiť z nej výpisy; pritom sú povinné urobiť opatrenia, aby nazretím do dokumentácie nebolo porušené štátne, hospodárske alebo služobné tajomstvo, ako ani zákonom uložená alebo uznaná povinnosť mlčanlivosti.“

40. Podľa ustanovenia § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 180/2013 Z. z. o organizácii miestnej štátnej správnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej „zákon o organizácii miestnej štátnej správy“), okresný úrad v sídle kraja vykonáva v druhom stupni štátnu správu vo veciach, v ktorých v správnom konaní v prvom stupni rozhoduje okresný úrad, ktorý má sídlo v jeho územnom obvode, ak osobitný zákon neustanovuje inak; ak v prvom stupni rozhoduje len okresný úrad v sídle kraja, vykonáva v druhom stupni štátnu správu okresný úrad v sídle kraja, ak tak ustanovuje osobitný zákon.

Právny názor správneho súdu

41. Súd v konaní podľa ust. § 177 a nasl. zákona č. 162/2015 Z. z. o Správnom súdnom poriadku (ďalej len „SSP“), po oboznámení sa s obsahom žaloby, žalobou napadnutých rozhodnutí orgánov verejnej správy, ako aj po oboznámení sa s administratívnymi spismi žalovaného, bez nariadenia pojednávania, za splnenia zákonných podmienok podľa § 107 ods. 2, § 105 ods. 2 písm. a) a § 182 ods. 1 písm. g) SSP, dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná a dňa 25.01.2024 vyhlásil verejne rozsudok vo veci samej, kde zamietol návrh žalobcu na prerušenie konania a zároveň zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu a vec vrátil správne orgán prvého stupňa na ďalšie konanie.

42. V súvislosti s podmienkou povinného právneho zastúpenia v prejednávanom prípade, konajúci súd konštatuje, že táto je splnená. Žalobca, ktorý sa v podanej žalobe označil ako fyzická osoba je advokátom zapísaným v zozname vedenom Slovenskou advokátskou komorou.

43. Správny súd k právu na informácie podľa čl. 26 Ústavy SR, na ktoré žalobca v žalobe poukazuje uvádza, že orgány verejnej moci majú povinnosť primeraným spôsobom poskytovať informácie o svojej činnosti v štátnom jazyku. Podmienky a spôsob vykonania ustanoví zákon. Toto právo je právom ústavným, nie však absolútnym. Zákon o slobodnom prístupe k informáciám predstavuje najvšeobecnejšiu a zároveň najkomplexnejšiu úpravu, ktorá je prejavom ústavne garantovaného práva na informácie v zmysle čl. 26 Ústavy SR.

44. Predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie č. OU-KE-OOP-2019/053445-Kos zo dňa 18.10.2019, v spojení s rozhodnutím Okresného úradu Košice, pozemkového a lesného odboru č. OU-KE-PLO-2019/045820-7-DN zo dňa 02.10.2019. Žalovaný sa stotožnil s právnym názorom prvostupňového správneho orgánu, že v predmetnej veci informácie žalobcovi nesprístupnil podľa § 3 ods. 1 zákona o slobodnom prístupe k informáciám, pretože ich nemá k dispozícii a ani takúto povinnosť podľa žiadneho právneho predpisu nemá.

45. Správny súd sa zaoberal námietkou žalobcu, že žalovaný mu nesprístupnil požadované informácie, keďže je povinný sprístupniť požadované informácie s ktorými pracuje, alebo by mal pracovať, nakoľko pred prvostupňovým správnym orgánom sa vedie konanie, kde navrhovateľ je žalobca a ide o obnovu konania vedeného na tomto úrade pod č. OU-KE-PLO-2019/000623-119, pričom požadované listiny svedčia o tom, že záhradkári v lokalite Terasa pri vydávaní stavebných povolení osvedčili „iné právo k pozemku“ teda práva uvedené v § 139 ods. 1 Stavebného zákona, a teda si ich mal obstaráť správny orgán už v pôvodnom konaní správny súd uvádza nasledovné.

46. Ako vyplýva o obsahu dožiadaného administratívneho spisu, ako aj odôvodnenia rozhodnutia Okresného úradu Košice, pozemkový a lesný odbor, pod č. OU-KE-PLO-2019/000623-119 zo dňa 15. 05. 2019, stavebné povolenia vydané stavebníkom na stavbu chatiek v záhradkárskej lokalite Terasa a to od roku 1976, nie sú súčasťou tohto administratívneho spisu, a správny orgán OÚ Košice, PLO pre účely reštitučného konania a to aj vzhľadom na právny názor Krajského súdu v Košiciach, ktorým bol v konaní viazaný (rozsudok sp. zn. 6Sp/45/2015-75 zo dňa 24.02.2016), stavebné povolenia na chatky v záhradkovej osade nezabezpečil a taký dôkaz nevykonal.

47. Správny súd v tejto súvislosti upriamuje pozornosť na ustanovenia § 15 ods. 1 zákona o slobodnom prístupe k informáciám: „Ak povinná osoba, ku ktorej žiadosť smeruje, nemá požadované informácie k dispozícii a ak má vedomosť o tom, kde možno požadovanú informáciu získať, postúpi žiadosť do piatich dní odo dňa doručenia žiadosti povinnej osobe, ktorá má požadované informácie k dispozícii, inak žiadosť odmietne rozhodnutím (§18).“ a na ustanovenie § 132 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku - stavebný zákon, podľa ktorého: „Stavebné povolenia spolu so všetkými písomnosťami týkajúcimi sa stavebného povolenia, kolaudačné rozhodnutia a iné opatrenia týkajúce sa stavieb eviduje a ich ukladanie zabezpečuje príslušný stavebný úrad a miestne príslušná obec.“

48. Správny súd po preskúmaní administratívneho spisu má za to, že tak žalovaný ako aj správny orgán prvého stupňa vec skutkovo správne ustálili v tom smere, že požadovanú informáciu správny orgán prvého stupňa nemá k dispozícii avšak oba správne orgány vec nesprávne právne posúdili a v konaní nesprávne postupovali, keď postupovali podľa ustanovenia § 3 ods.1 zákona o slobodnom prístupe k informáciám. Úlohou žalovaného, resp. správneho orgánu prvého stupňa bolo postupovať podľa ustanovenia § 15 zákona o slobodnom prístupe k informáciám. Z hľadiska posúdenia prejedávanej veci podľa hmotného práva základným predpokladom úspešnosti žiadosti oprávnenej osoby o sprístupnenie informácií je, že povinná osoba má požadované informácie k dispozícii (§ 3 ods. 1 zákona č.211/2000 Z. z.). Keďže žalovaný požadované informácie nemal k dispozícii a ani takúto povinnosť podľa žiadneho právneho predpisu nemá, bol v tomto prípade žalovaný povinný postúpiť žiadosť žalobcu príslušnému orgánu, keďže vedomosť o tom, kde možno požadovanú informáciu získať mala byť žalovanému známa, keďže aj sám žalovaný v napadnutom rozhodnutí uvádza, že on ani jeho právni predchodcovia nemali kompetencie na úseku územného plánovania a stavebného poriadku.

49. Inštitút postúpenia žiadosti o sprístupnenie informácie má napomáhať žiadateľovi k rýchlemu vybaveniu jeho žiadosti, ak adresoval žiadosť na povinnú osobu, ktorá požadované informácie nemá k dispozícii. Ak povinná osoba, na ktorú sa obrátil žiadateľ o sprístupnenie informácie, vie o inej povinnej osobe, ktorá požadovanými informáciami disponuje, je povinná príslušnej povinnej osobe žiadosť postúpiť a upovedomiť o tom žiadateľa. Cieľom takejto oznamovacej povinnosti povinnej osoby

je ochrana právnej istoty žiadateľa, t.j. aby žiadateľ vedel, kde sa jeho žiadosť nachádza, kto ju vybavuje a na koho sa má obrátiť s prípadným podaním opravného prostriedku, ak by jeho žiadosť ostala nevybavená.

50. Súd zároveň podotýka, že nie je jeho úlohou vykonávať dokazovanie v tomto smere, t.j. či žalovaný mal, alebo nemal požadované informácie k dispozícii, pretože nie je súdom skutkovým, ale súdom vykonávajúcim prieskum súdnych rozhodnutí z hľadiska hmotného a procesného práva a teda jeho úlohou je vykonávať súdny prieskum rozhodnutí orgánov verejnej moci podľa zákonom stanoveného postupu a nie vyhľadávanie dôkazov, ktoré mal účastník alebo orgán verejnej správy vykonať (uplatniť) v administratívnom konaní.

51. K návrhu žalobcu na prerušenie konania a predloženie prejudiciálnej otázky Súdnemu dvoru Európskej únie správny súd v prvom rade uvádza, že smernica na ktorú sa odvoláva žalobca bola zrušená. Príslušnú oblasť v súčasnom období upravuje Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1024 z 20. júna 2019 o otvorených dátach a opakovanom použití informácií verejného sektora, čo však nemá vplyv na to, že predchádzajúca smernica mala byť do slovenského právneho poriadku prenesená, čo sa aj udialo zmenou a doplnením zákona o slobode informácií vložením § 21ba nasl. tohto zákona „Osobitné ustanovenia o opakovanom použití informácií.“ Po preskúmaní podaného návrhu konajúci súd konštatuje, že žalobca na podporu dôvodnosti svojej požiadavky neuviedol žiadne právne relevantné skutočnosti a obmedzil sa len prepis ustanovení smernice resp. iných predpisov. Správny súd sa môže len domnievať, že žalobca považuje vnútroštátnu právnu úpravu za rozpornú so smernicou a Chartou. Po oboznámení sa so smernicou správny súd uvádza, že táto, priamo vo svojich cieľoch uvádza, že je postavená na existujúcom prístupovom režime členských štátov a nemení národné pravidlá prístupu k dokumentom. Rozhodnutie o tom, či sa povolí alebo nepovolí opakované použitie ostáva na členských štátoch alebo na príslušnom subjekte verejného sektora. Z uvedených dôvodov správny súd preto uzatvára, že Smernica o opakovanom použití informácií neuviedla žiadne nové pravidlá, ktoré by znižovali ochranu informácií stanovených na národnej úrovni, teda nerieši, čo by mali členské štáty sprístupňovať. Informácie, ktoré sú chránené národnou úpravou, sú chránené aj v režime opakovaného použitia. Na základe podaných vysvetlení správny súd dospel k záveru, že návrh žalobcu na prerušenie konania a predloženie prejudiciálnej otázky je potrebné zamietnuť.

52. Pokiaľ ide o námietku žalobcu, týkajúcu sa nedostatku právomoci žalovaného, ktorý rozhodol o jeho odvolaní, ako nadriadený správny orgán, správny súd sa s týmto právnym názorom žalobcu nestotožnil. Námietka žalobcu nie je dôvodná, pretože žalovaný, ako odvolací orgán, voči Okresnému úradu, pozemkový a lesný odbor, je „nadriadeným povinnej osoby“ v zmysle § 19 ods.2 zákona č. 211/2000 Z.z. Zákon o slobode informácií je zákonom všeobecným, ktorého úlohou je pokryť subjekty rozdielnych typov a práve preto sa používa všeobecný pojem „povinná osoba“. Z rovnakého dôvodu sa aj pre subjekt rozhodujúci v druhom stupni používa všeobecný pojem „nadriadený“. Otázku, kto je nadriadený v konkrétnom prípade, treba skúmať v kontexte právnej úpravy regulujúcej postavenie a činnosť konkrétnej povinnej osoby. V prejednávanom prípade rozhodovanie o poskytovaní informácií osobitný zákon nezveruje výlučne do rúk okresných úradov v sídle kraja. Je preto potrebné vychádzať z textu pred bodkočiarkou vyššie citovaného zákonného ustanovenia zákona o organizácii miestnej štátnej správy. O odvolaní voči rozhodnutiu odboru okresného úradu v pozícii povinnej osoby bude v posudzovanom prípade rozhodovať okresný úrad, odbor opravných prostriedkov, a to aj v prípade, ak ide o okresný úrad v sídle kraja a v prvom stupni rozhodol útvar toho istého okresného úradu. Štátnou správou v druhom stupni je potrebné rozumieť aj rozhodovanie opravných prostriedkov. Podľa ustanovenia § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 180/2013 Z. z. o organizácii miestnej štátnej správnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej „zákon o organizácii miestnej štátnej správy“), okresný úrad v sídle kraja vykonáva v druhom stupni štátnu správu vo veciach, v ktorých v správnom konaní v prvom stupni rozhoduje okresný úrad, ktorý má sídlo v jeho územnom obvode, ak osobitný zákon neustanovuje inak; ak v prvom stupni rozhoduje len okresný úrad v sídle kraja, vykonáva v druhom stupni štátnu správu okresný úrad v sídle kraja, ak tak ustanovuje osobitný zákon.

53. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, správny súd dospel k záveru o opodstatnenosti podanej správnej žaloby a preto rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa je nezákonné, pretože vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci, a došlo k podstatnému

porušení ustanovení o konání před orgánem veřejné správy, které malo za následek vydání nezákonného rozhodnutí ve věci samej a preto ho v zmysle § 191 ods. 1 písm. c/ a g/ zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Úlohou administratívnych orgánov bude v ďalšom konaní opätovne žiadosť žalobcu posúdiť a vyhodnotiť z hľadísk, ktoré sú uvedené v tomto rozhodnutí, a v prípade, ak správny orgán prvého stupňa, resp. žalovaný dospejú k záveru, že žiadosti nie je možné vyhovieť, hoci len sčasti, vydať o tom riadne odôvodnené a preskúmateľné rozhodnutie (§ 47 ods. 3 Správneho poriadku). Právnym názorom súdu, ktorý vyslovil súd v zrušujúcom rozsudku, je orgán verejnej správy v ďalšom konaní viazaný (§ 191 ods. 6 SSP).

54. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 167 ods. 1 SSP tak, že priznal žalobcovi voči žalovanému právo na úplnú náhradu trov konania, pretože žalobca má vo veci úspech celkom.

55. O výške náhrady trov konania rozhodne správny súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník (§ 175 ods. 2 SSP).

56. Rozhodnutie prijal senát Správneho súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 139 ods. 4 SSP).

57.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú možno podať v lehote 30 dní od doručenia rozhodnutia správneho súdu na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky prostredníctvom Správneho súdu v Košiciach.

V kasačnej sťažnosti sa uvedú všeobecné náležitosti podania podľa § 57 Správneho súdneho poriadku to znamená, ktorému správne súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania. Ďalej sa v kasačnej sťažnosti musí uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správne súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Kasačnú sťažnosť možno podľa § 440 ods. 1 Správneho súdneho poriadku odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v § 440 ods. 1 písm. g/ až i/ Správneho súdneho poriadku sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva

nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom.

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom.

Uvedená povinnosť neplatí, ak

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 1 písm. c/ a d/,
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.